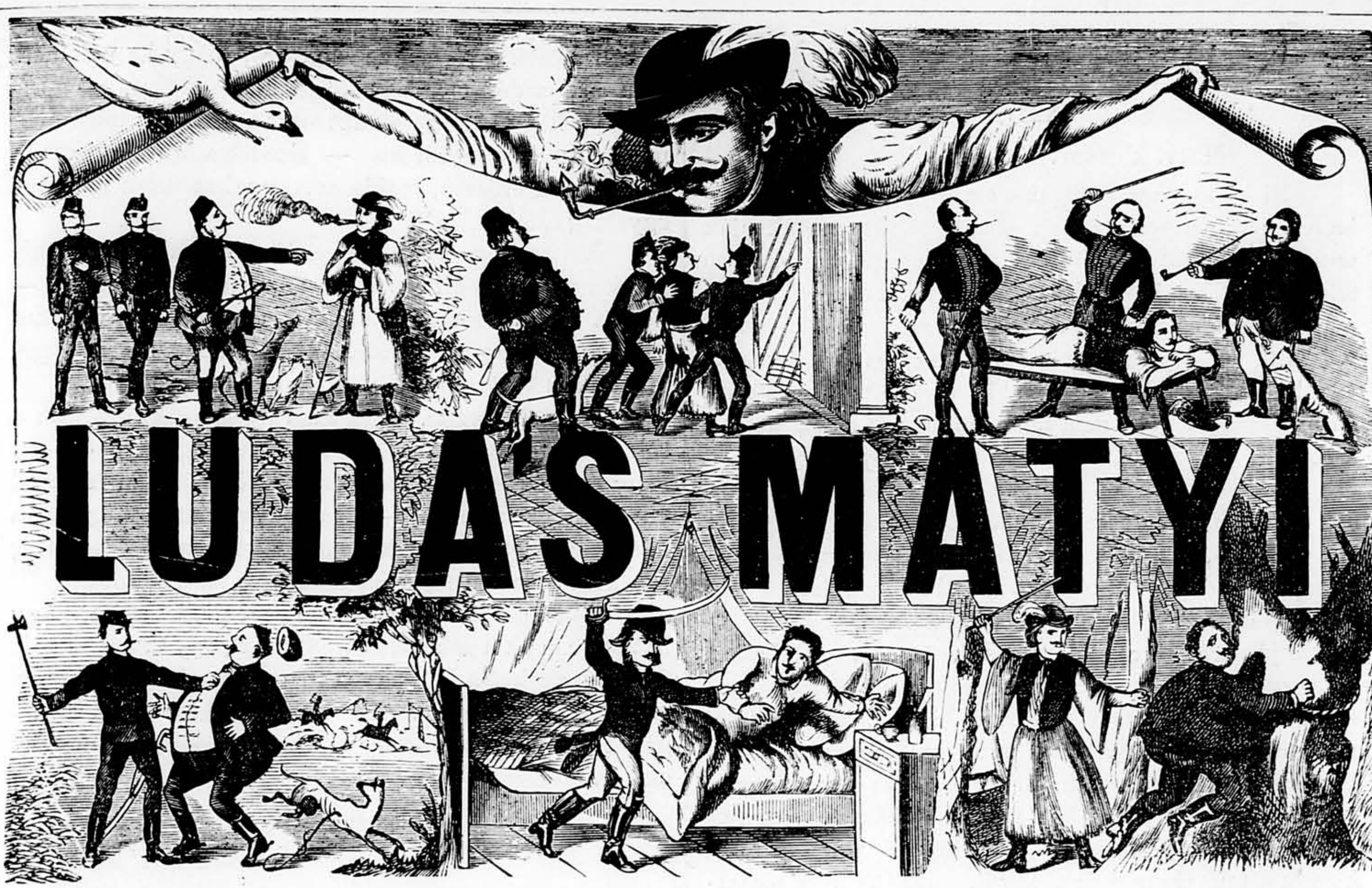

III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő

Pest, sept 19.
1869.
37. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Előfizetési felhivás

a Ludas Matyi octóber—deczember negyedévi folyamára.

Azon t. előfizetőinket kiknek előfizetésük e hó végével lejár; tisztelettel kérjük előfizetéseik mihamarábbi megujitására, hogy a nyomatandó példányok iránt, magunkat tájékozhassuk, nehogy ismét azon sajnos körülmény áljon be, hogy a később érkezett előfizetőknek teljes számu példányokkal nem szolgálhatnánk.

A „Ludas Matyi“ marad a régi, változatos tömött tartalommal, és sikerült képekkel.

Előfizetési ára évnegyedre 1 ft 50 kr, félévre 3 ft.

Gyüjtőknek: öt előfizető után tiszteletpéldánnyal, tizelőfizető után tiszteletpéldánnyal s választva **Böszörményi László** arczképével, vagy **Szeben bevétele** czimü csatakép egy példányával, a legtöbb előfizetőt gyüjtőnek, a tisztelet példányon kivül, Jókai Mórnak **„A kőszivü ember fia.“** czimü, VI. kötetes legujabb regényével kedveskedünk.

Az előfizetési pénz Városháztér 6-ik sz. alá küldendő.

Megjelent

a Ludas Matyi 1870-ik évre szólló,

humoristikus képes nagy naptára,

minden naptárak közt a legtöbb képpel változatos és mulattató tartalommal, ára 1 frt.

Öt előfizetőt gyüjtőnek egy t. példánynyal kedveskedünk, tiz egyszerre megrendelt naptárt; 70 krjával számitunk.

EREDETI LEVELEK.

XXIV.

Matyi komám!

Ni — komám, — igaz-e az, hogy hát most Rómába a papok összecsapzanak oszt a pápát megakarják tenni viczekrisztusnak*) — mer mán rigen hallok ilyen féle bolond histórját, hanem hát addig nem akarnám mán ippensígesen elhinni, míg te nem mondasz rúlla valamit, — oszt azt mondják hogy ezt a papvásárt úgy híjják hogy Konczonlion — e peiglen a mint én eszelem ki, hát nem tehet mást mint azt, hogy a konczon — a Lion, t. i. Lyon nevű kutya rág.

Na de hiszen én azt nem tudom, hogy lesz-í ott sok Lion kutya? de annyit mán előre látok, hogy az a sok fekí pap, majd is rágódik ott valamin. — Hejj komám! ha én vónék most az a talián király, hát tudod-i mit csinálnék? Hát legelébb is körülfognám Róma várossát jó derík Garabáldi fiukkal, osztán, csihé puhé, az argyelussát annak a reverendának, egy sort csipelnénk rajtok Isten nevíbe, — azután meg, sorba hasgatnánk a fülit mindegyiknek mint a malacznak, meg a birgének, azután meg hajóra rakatnám egytül egyig, oszt el vitetném oda a hun jukass a világ, oszt a hun sustorékol a hegybül a tűz, — hadd pipálnának ott ü kemék a míg Gabriel árkangyal, gelédába nem torombitálná ü szentségüket.

Olvastam etsém a Pesti Napló ujságbúl, a meiket az a fülig hasú, meg farmatringig csupa szájbúl álló Báró pojéta ír, — hogy hát mán egyszer vót illyen Konczonlion Romába hajdinánomba, oszt ollyan takarosan kipitykézték a múlattságot a tisztalisztes uramék, hogy még vagy 400 fejir cselédet is gyütöttek mulattság vígett magoknak, — tudod etsém ollyannokat, a mit mi felénk „szemílynek" hínak, ordináré nyelven.

Aztat is olvastam a Csernátoni uram ujságábúl, hogy ezelőtt száz esztendővel meg az apácza ifiasszonyok jártak Rómába búcsúzni, oszt addig s addig jártak hogy egyszer csak azon vettík észre, hogy egy egisz sor kalastrom lebetegedett más országba, oszt derüre borúra vót a rímsíges sok keresztelő. — Mán hiszen én ezt csak az újságbúl tudom pajtás, mer hát teremtuttse nekem az illyen histórjába, soh sem vót riszem, peig hát csak még magam is el legyeskedem úgy hébe hóba, ha íppensígesen rá válik a sorja, de csak úgy tisztessígesen ám, nem úgy pelébánus módra.

Bion komám — ídes komám — fúrcsa kis alkotványt is írtünk mi mostanság, — mer hát egye ki a fekí, nem is egyéb ez: mint „alkudvány." Addig s addig alkudott Deák uram míg el nem csereberélt bennünket szőröstül büröstül az árgyérussát néki. Vóna miniszterjom is, de hát ez is inkább azt teszi: hogy miniszternyom bennünket.

Most is itt a nyakunkon a sorozás, oszt három nímet katona regnál egy egisz vármegyén, — hiába beszíll annak a vármegye doktora, hogy ha valameik nem ara való, mer hát körül nízi a legint, — s azt mondja, hogy táglik — azt oszt meg nem menti még maga Andrási goróf se. — Szedik a húnvígyeket is zsandárnak erőssen, majd oszt avval mennek az olára egyemeg a fekí.

Láttam a te ujságodba is ídes komám, hogy míkíppen nyájaskodik a bélközép a mi pártunkkal, — de hát erre nekem az a mondásom van, hogy „uram őrizz meg a nagyon jó baráttúl — mer az ellensíggel magunk is majd csak elbánunk valahogy.

Hallom azt is, hogy Pesvárossába alig bir az a sok níp fedél alatt lakni, — kivált a szegínnye — oszt, hogy még azt a nagy kaszárnyát is kírtík mán Andrási goróftúl lakóháznak, — de az azt mondta, hogy az a kaszárnya nem a magyaré, hanem a nímeté — a peig oda nem adja senkinek ha csak nem az ü katonája.

Hanem a mondó vagyok én meg erre ecsim, hogy hát ott van az a sok fekí barát kalastrom, ki kell belőle füstölni azokat a kan papokat mingyá lesz oszt hely elígsíges. — Csak pajtás nem tudtok még tík a magatok baján segíteni. Szíp szó mellett éhen hal meg az ember.

Isten áldjon meg pajtás.

Karakán Marci,
gulyás bojtár.

A magyar nagylelkűség.

A föld nagy kerekét akárki bejárja,
A magyarnak azon nem létezik párja:
Ily népet a világ nem látott még soha,
Mely minden máshoz jó, „magához mostoha."

Konok ellenének örömmel nyujt jobbat,
Ki neki Karaffát adott, Heistert, Kobat:
Vérén — pénzén teszi azt szabados urrá,
Annak érdekében „maga lesz mazurra."

A roppant terheket, miket az rá teve,
Szakadásig hordja békén mint a teve;
Sőt ha szent örökjét elveszi is tőle,
Egy kedvü közönnyel még kitér előle.

Hitvány bérenczeket tejben vajban fe re szt,
Kik miatt vállait nyomja sulyos kereszt,
Azok a böségbe csak nem belefulnak,
Dicső honvédei „éheznek koldulnak."

A gaz honáruló, — az ármány jobb keze,
Ki a nemzet ellen iszonyút vétkeze,
Büszkén hordja fejét, bünét ugy tetézi,
Hogy a nemzetet még „fitymálja — lenézi."

---

*) Többnek Marczi komám! csalhatatlannak.
Matyi.

Ki egykor jogtipró ellenség bősz hadát,
Hozta rá, és azzal feldulta a hazát,
Ki miatt pohara most is búval teli,
„Azt képviselőnek választja — kegyeli.“

Ha egy Hengenmüller, vagy pedig Kossalkó,
Mint birák itélnek felette, ugy is jó:
„Hisz azokat maga ajánlja Haynau,“
„Melettök szól nehány kivégzett vértanu.“

Ha „legnagyobb fiát“ becsmérli a hazug,
Hallgat, — elriasztó haragja fel nem zug:
Ekkép szarvat emel minden szemtelen gaz,
Bátran káromolja azt, — „ki szent és igaz.“

Jógvédő fiai számára osztályrész
Mit az önkény mér ki, — „börtön és sir penész“
Megmentésök végett szót is alig emel,
Minek is? „elég ha sirjoknál ünnepel.“

Nemzetem! a mi a jóságban is „tulság,“ —
Nem „nagy lelküség“ az, — de buta bárgyuság,
Mely az önbecsérzet hiányára mutat,
„Vég elsülyedéshez késziti az utat.“

Papirrágó.

Ludas Matyi eredeti okmány magazinja.

Egy kis kuriósum.

Fele sem tréfa, hanem egészen igaz, hogy september 13-án a váczi államfogház igazgatósága utján következő okmánynyal tiszteltettem meg:

356 *szám* | *S. B.* 1869. *A magyar királyi ügyek aligazgatója sajtóvétség miatt elitélt Mészáros Károlynak, a Váczon szervezett államfogházba való átszállitása alkalmával okozott 9 ft 8 kr uti költségeit; Mészáros Károlytól behajtatni kéri.*

A királyi ügyek igazgatójának megkeresvénye folytán fölhivatik Mészáros Károly ur, miszerint az ide bemutatott utazási Napló által igazolt azon 9 ft 8 krt tevő összveget, melybe a Váczi államfogházba történt átszállitása került, az államfogház igazgatósága utján e sajtó birósághoz, jelen végzés kézbesitésétöl számitandó 15 nap alatt, — különbeni végrehajtás terhe alatt fizesse le.

Miröl nevezett Mészáros Károly ur a váczi államfogház igazgatósága utján felzett végzés által értesittetni rendeltetik.

Kelt a Pestkerületi sajtóbiróságnak Pesten 1869. *évi september hó* 10-*kén tartott üléséből. — Sárkány Jósef mk. elnök. Jakabfalvay mk. jegyző.*

Kéne hát a 9 ft 8 kr. ugy-e? Hát csak azt mondom én domine carissime Fisce! hogy nem kelt még ki a közösügy tojásából az a s á r k á n y-fiu ki a holdban elterülő j a k a b f a l v i birtokban elfogja vetni azt a kendermagot, melyből az a kender terem mit visontai Kovács Laczi mezőgazdasági miniszter korában a Reiter által tervezett pesti csatornában kiáztat, s aztán a gyomai modern barbárok leendő országos képviselője Trefort Guszti mint különben is hires nevezetes kenderész által felgerebeneltetve, egy oly apácza által fonatik meg Dani-Ellik püspök burokba született 7-ik fiának lábravalójaul—ki már 2 hónapot töltött a k. . . i kolostorban és még is szüz — mely lábra valóból kerül majd elő az a rongy és kapcza, mit Borsszem Jankó kis unokája mint a hazai cs. k. szabadalmazott 1-ső rongyipar kamrának elnöke, egy gombostüért becserélvén, s a rákospatakon Tatár Péter által állitandó nagyszerű gőzpapirgyárban feldolgoztatván, Gallér Szabó János mint magyar független önálló fináncziminiszter e papirra drukkoltatja azt a 10 ftos magyar bankót melyből ezen 9 ft 8 krt kifogja fizetni Ludas Matyi.

Legujabb távirati sürgönyök,

III. Napoleon egésségi állapotának mibenlétéről.

Sept. 8. A császár teljesen felüdült, t. i. reggelire tejet fröstökölvén, éhségéből felüdült.

Sept. 9. Éjjel. A császárnak fájdalmas lüktetései támadtak, melyek úgy látszik hólyag bajával viszonyosak.

Sept. 10. A császár egésségi állapota annyira helyre állott, hogy a császárnéval már sétakocsizást vitt véghez a boulevardon. (NB. a császár képmássa hiven talált viasz figura volt.)

Sept. 11. A császár annyira egésséges, miszerént már viaszkból készült képmássát, az e czélra alkalmazott gépezet által mozgásba hozták. — A börzén élénkség uralkodik.

Sept. 12. A viasz figura császárnak üdvözlő iratok nyujtatnak át.

Sept. 13. Szt. Cloud. A császár ma, számosak kiséretében a családi temetkező helyet látogatá meg, hol is tiszteletére Te deumot tartottak egész Párizsban.

Sept. 14. A császár kéjutazáson van a másvilágon, — Napoleon herczeg regenssé neveztetett.

Sept. 15. A m á s v i l á g r ó l. Itt igen jól érzem magamat, bár kissé nagy meleg van — visszatértem bizonytalan.

III. N a p o l e o n.

Párbeszéd Ludas Matyi és Bolond Istók között.

B. I. Matyi te! találd ki mi a legérdekesebb olvasmány a „Hon“-ban?

L. M. Ludvigh és Horn czikkei.

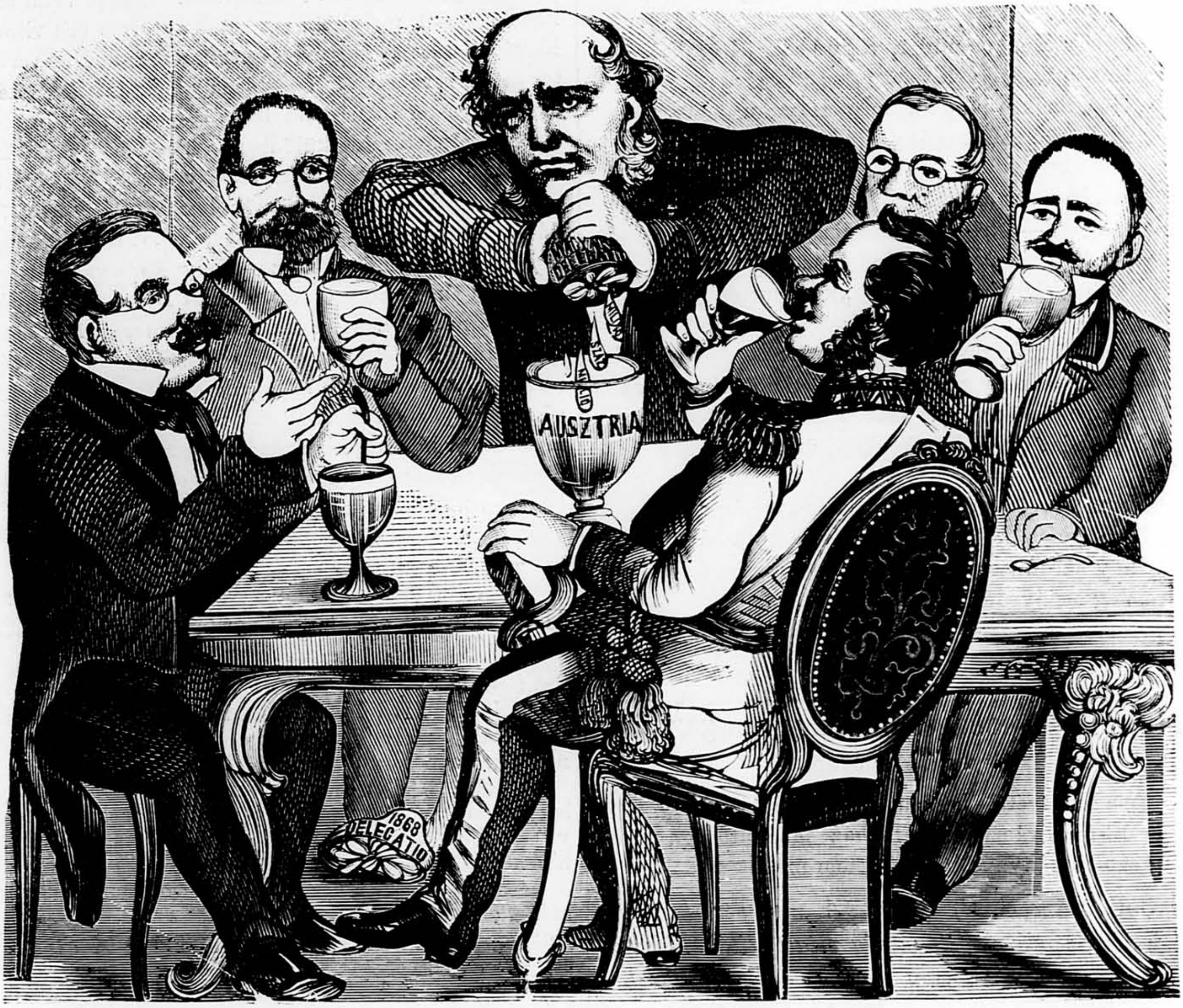
B. I. Nem az, hanem Jókai Mór regénye.

L. M. Hisz ez csak dicséretére válik.

B. I. Igen a regényirónak, de nem a politikai lapszerkesztőnek.

*

Közösügyes limonádé

a magyar nép véréből.

Fricskák.

Hogy gelléri Szabó János ur szánandó pechvogel mint fiskus ! azt már országvilág tudja, mert még eddig minden perét elvesztette,. No de volt miből a perköltséget fizetni. — Böszörményi és Mészáros csak ketten 2600 ft. r e g á l é t fizettek a koronának.

Hanem ez az öszveg alkalmasint elszivárgott már, máskép alig hiszem, hogy a fiskus oly nevetséges követeléssel lépett volna fel mint legközelebb.

Ugyan is, a miért engem Váczra szállittatott, ezen kényszer kéjutaztatási költség fejében 9 ft 8 krt követel rajtam.

Hát ki a feki kérte a fiskus urat, hogy Váczra szállitasson ?

Én nem instáltam. . fizesse a ki ida hurczoltatott.

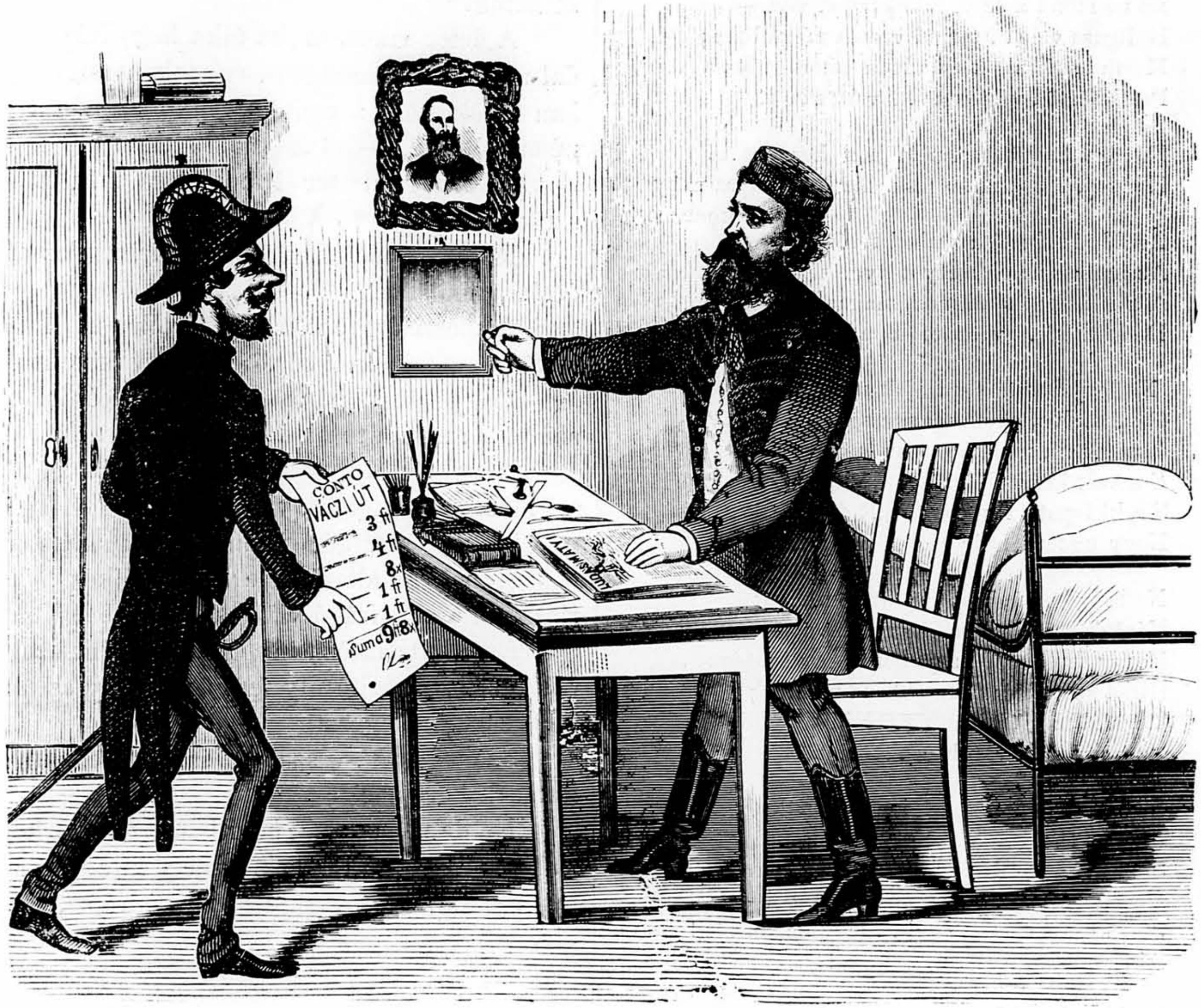
A törvény és miniszteri rendelet ugyan ugy szól, hogy „a s a j t ó v é t s é g é r t e l i t é l t a m e g j e l ö l t n a p o n m a g a k ö t e l e s j e l e n t k e z n i a f o g h á z i g a z g a t ó s á g á n á l.“

De hát a törvény nem azért van, s azt a rendeletet nem azért adta ki az igazságügyminiszter, hogy saját organumai is ahhoz tartsák magukat. . . főleg egy mokra szerkesztő irányában.

Ludas Matyit hát vitetni kellett betegen, haladék nélkül, két izmos városi biztos kiséretében.

Ezer szerencse ! hogy még egy század közösügyes vitézt nem aquirált a fiskus Bedeckungnak, mert ekkor bizony 900 ft 80 kra is felrugtathatta volna a kontót.

Sovány vigasztalás.

Fiskus: Mikor kivánja ön ezt a kontót kifizetni?
Ludas Matyi: . . . Az utolsó pesti vásárkor.

Már most ha törvényesen és nem szabályellenesen jár el a hatalom, s ha meghagyja a sajtóbirósági elnök hogy ezen s ezen a napon és órában, Váczon legyek és jelentsem magamat a fogház igazgatóságánál, ugyan menyibe került volna nekem a Váczra menetel?

1. Per pedes apostolorum kutyagolva nem került volna egy fityingbe se.

2. Ha gőzerővel vasuton megyek 85 krba.

3. Ha gőzhajón vizen tettem volna meg ezt az utat, 62 krba.

És én rajtam 9 ft 8 krt követel a fiskus! Annélkül, hogy specifikálná a költséget, könyökig vájkál a zsebemben.

Talán bizony Bécsben tanulta ezt a mesterséget??

Hanem aztán ennek a közösügyes igazságszolgáltatásnak az a legszebb koronája, hogy a fiskus ki v á d l ó m ! . . egyuttal v é g r e h a j t ó b i r á m ! ! is.

Szja! nálunk mostan ez a módi . . . igy akarja Horváth Bódi!

Rajta urak! csak insultáljátok vérig szegény Ludas Matyit, türelmén ugy sem fogtok ki.

Majd csak vége szakad egyszer ez igaztalan zaklatásoknak . . . semmi sem tart örökké a nap alatt.

Még a ti önkényuralmatok sem!

Ne légy becsületes . . .

Ne légy becsületes . . ne, mit ér a ?
E szó mai napság csak c h i m é r a !
Ki ne mond a szót, mi ajkadon van —
Hallgass vele . . tartsd vissza magadban ;
Mertha szólsz s kimondod : nincs gráczia . .
Pesti börtön változik . . . v á c z i r a.

Ne légy becsületes, nem hoz hasznot . . .
Hazudj, csúszsz, mászsz, hizelgj : kapsz nagy konczot,
Áruld el a hazát : zsebed telik. . .
Az igazak az éhkortyot nyelik.
A gaz felkap s áll most magas ponton . .
De a ki hü . . veszhet szemét dombon.

Ne légy becsületes . . hát nem látod?
Gaz, dudva, gyom mily magasra hágott?
Ezrek ütik markát a czudarnak, . .
S a volt honvédek ? ? lásd éhen halnak.
S a ki lopott, nyuzott, csalt és zsarolt :
Nagy ur lett . . bár rajt' a megutált folt.

Ne légy becsületes . . most nem divat
Várj és remélj . . a filiszter hivat —
Kapsz diplomát, kutyabört nagy sebtén . . .
Hired szétmegy Duna Tisza mentén ;
Tagadd meg az istent s elveidet
Ez a divat . . van ki ezért fizet.

Ne légy becsületes . . nincs rá szükség,
Az élet fáklyája ugy is el ég . .
S ha kivernek idegen országból . .
Ha felpofoznak jól — ugy vaktából —
Jöjj haza s czudarkodj . . légy bár ördög !
A'legatióban leszesz . . elnök ! !

Ne légy becsületes . . nagy ur leszesz
Irj, rágalmazz . . jó subventiót nyersz,
Okádd a gazságot . . mocskolódást
S lesd a miniszteri kegymosolygást :
Lesz jutalom . . lesz sok osztrák bankó
Példa reá Pálfi s Borsszem Jankó !*)

Bögös.

Szöllöpásztor : *Teins uram ! méltóztassék nekem egy puskát adni számomra, ezek a feki kutyák sok rombolást tesznek a szöllöbe.*

Pál ur : *(egy szem szöllöt leszakajtva, s megizlelve) — Tesznek a manót ! — hisz ha egy kutya ebbe a savanyu szöllöbe bele harap, tüstént elfut a világnak.*

Kántor : *— Ejnye teins uram ! — be jó volna hát ezzel a szöllövel a jobb oldalt megtraktálni.*

---

*) Hej de igazad van jó brugósom ! Matyi.

Mészáros Károlynak Váczon a sajtópalotában.

Kedves Károlyom !

Fátum, hogy veled csak per mopsz conversálhatok.

A dolognak az az oka foka, hogy Róthschilddal még mindig haragban vagyok, a mint azonban kibékültünk : rögtön repülök a váczi bagnétos kóterbe, — ad magnum áldomás.

Hát a miniszter irányodban még mindig szuszog ?

Hol vagy méltó törköly spiritusz az afféle ócska mumiához ?

Amnestiáért te nem kunyorálhatsz. Pardon instánczia, mindig a sértő fél kutyakötelessége.

Hogy vagy három századdal később nem születtél : nem a te hibád.

Most még alkotmányos bugyogóba bujtatott czilinderes rabszolgák vagyunk.

Hajlongó kutgém az uralkodó planéta.

Holmi esküdtszékféle sajtógyilkos mumus riasztgatja a tollrágó világot.

Ez a buta intézmény nem szabad nemzetnek való . . hisz a sajtó oly fegyver, mely az általa ütött sebet behegeszti.

Szabad szó . . szabad sajtó illenek a mai korszak keretébe.

Na de most már bevillámlott a markomba valami csavargó rheuma, a mely kitekervén tollam nyakát, még csak azt engedi irnom, hogy : ölel

barátod

Bernát Gazsi.

A d o m á k.

Kiszóllitja a prófessor ur a dominét, felelni a mathesisböl. De biz a kiszóllitott fráter nem szóllt egy kukkot sem. A tanár ur csak vár, csak vár, hogy majd hebeg az ő nagy reményü tanitványa valamit. De biz a csak nem felelt. Végre aztán megunva a tanár a várakozást igy szóll : „Halljuk még egyszer a gyengébbek kedvéért.“

Midőn az öreg Rothschild báróvá lőn kinevezve, elment körutat tenni a német falvakba, megtekinteni, mily fogadtatásban fog részesülni. Bizonyos német faluban ráesteledett, behajtat te-

hát egy csinos házba, hol felfedezvén kilétét, igen szivesen látták. A háznál épen estély volt, midőn a házi gazda bevezette a nők közé bemutatni, egy csinos papagáj madár elkiáltja magát, „jó napot báró ur". Notabéne a papagájt gazdája, egy csinos leány betanitotta, hogy bukott báró kedvesét úgy üdvözölje, mikor hozzá tolakodik udvarolni.

Rothschildnek megtetszett ez az okos madár, alkuba bocsátkozott tehát a házi urral, de az nem akarta a madarat eladni. Végre sok kérés és alkudozás után megegyeztek, s a zsidó báró megvette a madarat. Ő azután átadta e madarat kocsisának, lelkére kötötte, hogy ugy vigyázzon rá, mint szemefényére, s hogy rögtön vigye Bécsbe, ott pedig tegye szép ketreczbe, az elfogadó terembe, hogy ha ő hazajön s bemutatja magát ismerősinek, azok is úgy hivják őt, mint e madár tudniillik „báró úr!"

A kocsis megunta utközben a papagáj — jó napot báró úr — kiabálását s rá ordit a madárra — „hallgas te vén zsidó!"

A papagáj megtanulta ezt a mondatot.

Odahaza már a vendégek együtt voltak, nem soká megérkezett a báróvá kent zsidó is, oda megy a szépen felfüggesztett kalitkához s mondá vendégeinek: „uraim és hölgyeim, ezentul mindenki úgy üdvözöljön engem, mint e madár."

Aztán kérdi a papagájtól — „na, ki vagyok én"?

A papagály mondja, „hallgas te vén zsidó!" Mindenki nevetet, a báró dühösen rohant a madárra, igen meg volt szégyenülve.

Ily megtiszteltetésben részesült az első zsidó báró.

Baranyai szikrák.

Azt hallom, hogy nagytiszteletü és széles tudományu Együgyü András uram, a f. b. egyházmegyének volt esperese; Ludas Matyinak tulajdonitja a dunamelléki superintendentia azon bölcs intézkedését, hogy az esperes ur egyházmegyéjét gyámság alá vetette?

No lám . . lám! meg se gondoltuk, hogy enyi befolyása legyen Matyinak még az egyházi ügyekre is Baranyában!

Mondják, hogy Együgyü András uram különben többek előtt ugy nyilatkozott volna: hogy „lemondok már hivatalomról addig, mig még egy kis becsületem van, mert még az a pokolra való Ludas Matyi azt is eloroza."

Már hiszen páter! mi senki becsületét el nem orozzuk . . mi csak a jogtalanul üldözött segéd lelkészeknek és tanitóknak kelünk védelmére. A becsületet maga magától az orozza el, ki felsőbbségét elnyomás és viszszaélés által akarja éreztetni alattvalóival.

Különben rettegjetek szegény baranyai tanitók! nem tudjátok-e, hogy épen a Csecse Laczika az, ki azért lett pappá hogy tulajdon édes apját felakasztattassa, kimondván még kecskeméti theologus diák korában, hogy csak azért lesz pappá, hogy minden tanitót felakasztasson, elkezdvén a vén mónosokori lévitán, ki pedig László urnak apja volt.

Együgyü András úrnak szép kilátása lehet ismét 32 ezer lélek atyjává lehetni, ha t. i. Allah még adand számára 63 szavazatot azon e g y m e l l é, — melyet a mintszenti páter r á i m á d k o z o t t.

Szeretet-fillérek.

Mészáros Károly elvbarátunkra rótt 600 ft. pénzbirság pótlására, s váczi fogsága költségei fedezéséhez:

Gyöngyösről: Csekey Lajos 1 ft, Percz Károly 1 ft, Tarjány Mihály 1 ft, Czittler István 90 kr, Joó József 50 kr, Ujhely Mátyás 50 kr, Eperjessy András 50 kr, Sillich Lajos 50 kr, Gleichmann Miksa 50 kr, Bornemisza István 50 kr, Bercsényi Mátyás 50 kr, Télcs János 50 kr, Balog János 50 kr, Letanoczky János 50 kr, Pilák József 50 kr, Borhy Ferencz 50 kr, Czakó Gábor 50 kr, Savonitti Lénárd 40 kr, Viltner Alajos 40 kr, Laskovics József 40 kr, Augusztovics Antal 40 kr, Riffer János 30 kr, Csécsy Antal 30 kr, Sankovics Alajos 30 kr, Petroczky János 20 kr, Fábriczi Ignátz 20 kr, Bucher Rudolf 20 kr, Horváth Antal 20 kr, Kovács János ifj. 20 kr, Kocsis András 20 kr, Dévinyi Pál 20 kr, Juhay János 10 kr, Pintér Alajos 10 kr, Nagy Bernát 10 kr, Nagy Antal 10 kr, Kiss József 10 kr, Sveticska Antal 10 kr, Csépány József 10 kr. Összvesen 15 ft. — Gyüjtő Czittler István.

Csákvárról Kovács Mihály ref. tanitó 30 kr, Karikó Miklós volt honvéd 20 kr, ifjabb Kun János fazekas m. 20 kr. — Főösszeg 15 ft 70 kr.

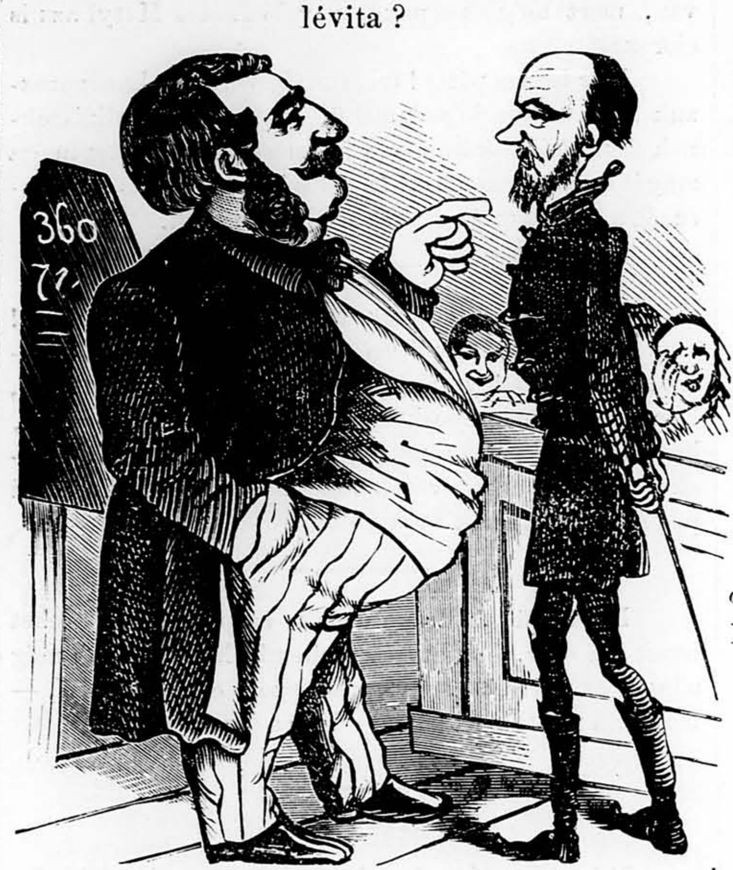
Fogadják a szives adakozók, a fogságot szenvedő őszinte köszönetét.

A kiadóhivatal.

H e l y r e i g a z i t á s. A Ludas Matyi 35. számában közölt szeretetfillérek közt; Debreczenből B e k e I m r e neve után 30 kr. helyett 1 ft 30 kr, ifj. Szanka István helyett pedig ifj. B á n k i István olvasandó.

REBUSZ.

Melyik a tanfelügyelő és melyik a nyomoródi lévita?

A ki ezt a rébuszt megfejti, annak báró Eötvös kultuszminiszter ő excellentiájának nagy megelégedést tükröző arczképével kedveskedünk.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Cálmusnak. Lyrai ömlengéseket nem örömest közlünk tréfás lapban. A másik kérelemnek — ha utánna jártunk — szivesen eleget teszünk s tudatni fogjuk jövőre.

Reszelőnek: Sem egyiket sem másikat,
Sem „levelet“ sem „tormákat“
Nem kaptunk ... kapjunk!

Balog György biró urnak. Ön lapja kiadóhivatalunkból mindenkor a legnagyobb pontossággal expediáltatik, s minden bizonnyal a helyi postán van, és kell lenni a bajnak. A hiányzó számokat megküldtük.

Rácz Mihály urnak. Kiigazitottuk. A Matyi naptárt pár nap mulva Levele második pontját kérjük, teljesitse.

Győry Imre jegyző urnak. A legtisztább szivvel tettünk eleget elvtárs kivánságának, s kérjük, ön se feledkezzék meg róllunk. Hadd rukkoljanak az öcsödi prenumeránsok.

Geduly Albert gyógyszerész urnak. A kérdezett jul.—septemberi Ludas Matyi számokkal folyvást szolgálhatunk, s kivánságára rögtön expediáltathatjuk.

Simon István ref. tanitó urnak. Ez az eredménye annak, ha más lapokhoz küldik be az előfizetést. Hónapok mulva kapjuk kezeinkhez, s kész aztán a zavar, melynek persze ön szerént, a kiadóhivatal az oka. A hiányzó 7-ik számot másodszor is megküldtük.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő: **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.